

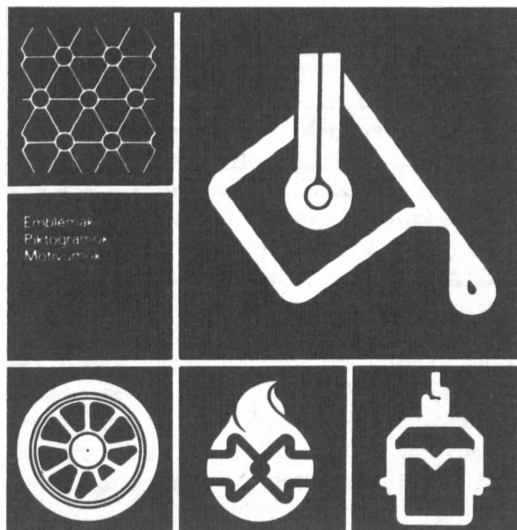
A **Könyvtári Figyelő** idei első két száma gyors egymásutánban követte egymást. Az éves (tavalyi) tartalomjegyzék azonban csak a második számba kerülhetett bele, amiért az összeállítók külön elnézést kérnek az olvasóktól. E tartalomjegyzék érdemes a *Könyvtáros* olvasóinak figyelmére: nyilvánvaló, hogy konkurensi-szakmai irigység diktálta azt a szerkesztőknek, hogy lapunk főszerkesztőjének nevét fekete keretben hozzák e tartalomjegyzék névmutatójában és törzsrészában is. Tévedés tehát kizárva, *Bereczky Lászlót* nyomdászatilag meghalasztották. A *Könyvtáros* azonban – ősi szokás szerint – egyelőre még ragaszkodik ahhoz a fikcióhoz, hogy főszerkesztője él és működik. Hogy mikor lepleződünk le, ki tudja? De az élesedő konkurenciaharc valamit nyilván jelez: jobbak lehetünk a Figyelőnél, ha ilyen eszközökhöz kénytelenek nyúlni.

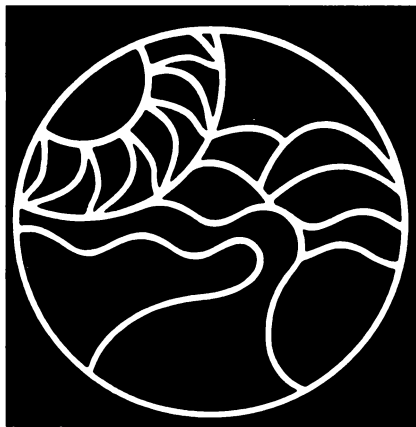
A folyóirat első száma legnagyobb érdeklődésre számot tartó két cikket a lap élén hozza. *Kastaly Beatrix* *Az országos állományvédelmi*

programról ír, *Papp István* pedig *A könyvtári dokumentumok megőrzésével foglalkozó nemzetközi konferencia (Bécs, 1986. április) ajánlásait* fordította le. Érdekes információkkal szolgál *Dóra Béla* tanulmánya a büntetésvégrehajtási intézetek (magyarul börtönök) közművelődési könyvtáiról. Még a Figyelőben megszokott-nál is érdekesebb ezúttal a (rejtett) vitarovat két írása: *Orosz Bertalanné Arató Antal*nak a folyóirat 1986/2., illetve 4. számában megjelent állományalakítási (-apasztási) írásaihoz fűz megszívlelendő széljegyzeteket, *Tóth Dezső* pedig *Gereben Ferenc*cel vitatkozik a korszerű könyvtárképről. A *Kitekintés* legérdekesebb cikke *Kiss Jenő* beszámolója az USA nagyvárosi könyvtáiról.

A második szám elején a szocialista országok könyvtári módszertani központjai XIII., budapesti konferenciájának ajánlásai olvashatók. Érdekes összevetésekre adhat alkalmat *Papp István* cikke a Békéscsabai Megyei Könyvtár új épületéről. Mint olvasóink tudják, a *Könyvtáros* *Kiss Jenő*től hozott kétrészes cikket ugyanerről a témáról (1986/10. és 11. sz.). A Figyelő második számának nyilvánvalóan hosszú ideig hivatkozott, tanulmányozott írása lesz *Ungváry Rudolfé* (*A fogalmi kettősség empirikus vizsgálata*), amely az információkereső nyelvek és osztályozási rendszerek egységességéről mond el eredeti és fundamentális igazságokat. Sokak számára lesz érdekes és tanulságos *Tóth Dezső* problémagazdag cikke a mozgófilmek szerepéről a helyismereti gyűjteményekben.

A **Műszaki Egyetemi Könyvtáros** még mindig 1986-nál tart, tavalyi 1. és 2. számait láttak még csak napvilágot. Az első számnak kétségkívül legfontosabb tanulmánya *Lebovits Imréné: A Központi Könyvtár fejlesztési koncepciója a VII. ötéves tervben*. Bár a folyóirat csak a terv rövidített változatát tartalmazza, abból

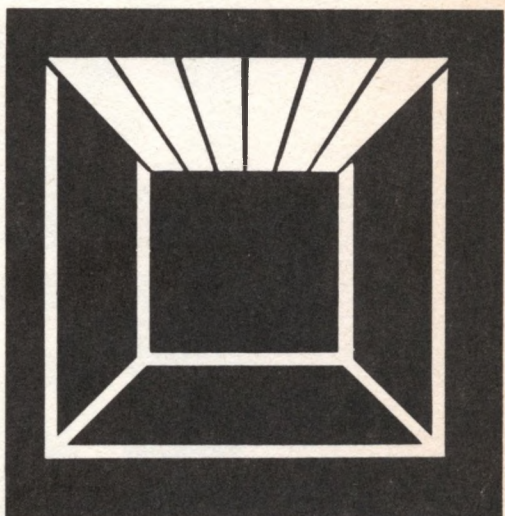
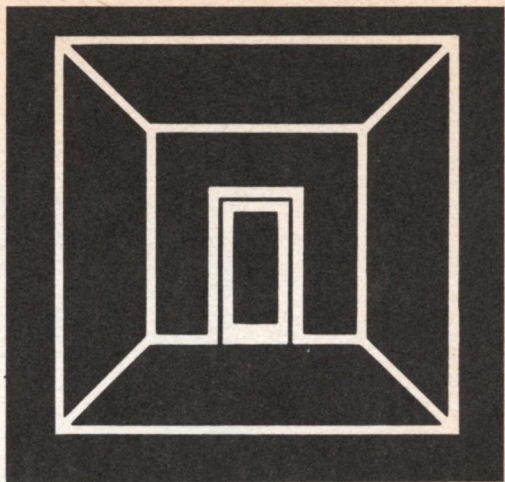
nemcsak az derül ki, milyen igényeket támaszt magával szemben a Budapesti Műszaki Egyetem Központi Könyvtára, hanem az is, hogy fejlődésének mik az alapjai, a felmerülő változások közül melyeket kívánja előnyben részesíteni, sőt az is, hogy a legfontosabb területeken (állománygyarapítás, online információkérés, számítógépes katalogizálás stb.) mikre számíthatnak az évtized végének könyvtárhasználói. Meggondolkodtató *Végh Ferenc* beszámolója, amely a könyvtár és a levéltár együttműködésének konkrét eseteit elemzi (természetesen a BME könyvtárának és levéltárának kapcsolatairól van szó). A folyóirat második száma elsősorban külföldi tárgyi cikkei miatt érdemel figyelmet. Kitűnő írás *Szepesváry Tamásé* az NSZK szakkönyvtári rendszereiről. Szinte kár, hogy a közlő orgánum éppen a *Műszaki Egyetemi Könyvtáros*, mert így csak viszonylag kevesekhez juthat el, pedig friss és gazdag gyakorlati érveket nyújthatnának mindenkinek, aki hazai szakkönyvtári rendszereinkről, azok fejlesztési irányairól elmélkedik. Sokat tanulhat az olvasó *Spányi Balázsné* beszámolójából is, amely a szokásos újtjelentéseknél nemcsak bővebb, szakszerűbb is (*Ösztöndíjas tanulmányúton Dániában*).

A **Tolnai Könyvtáros** tavalyi első és második számaiból a folyóirat két – eddig elváhatatlannak hitt – állandó társszerzőjéről, *Elekes Eduárdné*ről és *Loridon Iloná*ról derül ki, hogy külön-külön is remekül írnak és fontos tárgyakat választanak ki. Az első számban Loridon Ilona publikált átfogó, minden részletkérdésre kiterjedő, alapos tanulmányt a kettős funkciójú (iskolai és közművelődési) könyvtárak Tol-

na megyei helyzetéről, a második számban *Elekes Eduárdné* irt tudós értekezést, valódi kismonográfiát a Szekszárdi Körzeti és Megyei Könyvtár történetéről. Történeti írás a kettős szám másik jelentős tanulmánya is (*Pacsai László: Adalékok a szakszervezeti könyvtárak negyedszázadából*).

A **Somogyi Könyvtárak** tavalyi első számában (sajnos, még mindig ez a legfrissebb füzet) *Szita Ferenc* számol be szakszerű objektivitással, szinte-szinte már szárazon, a megye közművelődési könyvtárainak fejlődéséről a VI. ötéves terv időszakában. A megyei könyvtár igazgatója sok mindennel vádolható talán, de azzal semmiképp, hogy nem kis eredményei mellett szem elől téveszti a lemaradásokat, rossz tendenciákat, gondokat. Példája – úgy tűnik – ragadós: *Kellner Bernát*, aki az olvasómozgalmakról, *Varga Róbert*, aki a tanácsi könyvtárhálózatról, *Pálné Leinberger Ágota*, aki az ünnepi könyvhét megyei tapasztalatairól számol be, ugyancsak nem takarékoskodik az önbíráló, negatívumokat is gondosan elemző passzusokkal. Lehet, hogy a más (nem igazán őszinte) beszámolókhöz szokott olvasók Somogy-képe sötétebb lesz így, mint amilyen a valóság, ám ez az objektivitás nemcsak etikai okokból érdemel tiszteletet, szakmailag is nyilván fölötte hasznos.

A **Pest Megyei Könyvtáros** 1986. évi öszszevont 1–2. számának élén is hosszú távú trendeket bemutató tanulmány olvasható (*Holtart, mi várható és mi a feladat a megyei könyvtárhálózatban*). *Békés György*, a cikk szerzője ezúttal sem tagadta meg magát: beszámolója csak részben felel meg címének, műfajának. Ha akarjuk, nyugodtan tekinthetjük gazdag ötletgyűjteménynek, sziporkázóan szellemes (de egyúttal megalapozott) tervtanulmánynak is. A mindig csak szintentartáshoz ragaszkodó, a nyugóktól elkedvetlenülült kollégák nemcsak „écákat” tanulhatnak belőle, lelkesedést is méríthetnek. Kerek, egész képet a *Bemutatom a könyvtárat* rovatból az olvasó a *Dömsödi Nagyközségi Könyvtárról* kaphat. *Kluch Rózsa* a könyvtár múltjáról szól, emlékeket idéz, *Kapronczai Istvánné* és *Szabó Andrea* pedig a látogatási naplók bejegyzései alapján rajzolják meg a könyvtár fejlődését a kezdettől (érdekes, hogy nem tudni, vajon 1950-ben avagy 1951-ben volt ez a kezdet) napjainkig.

DEÁK GYÖRGY
alkalmazott grafikáiból
(Cikkünket lásd a 433. oldalon)

